

Potrivit tradiției, Sfântul Nicolae s-a născut în secolul IV, în provincia Lichia, orașul Patara (Turcia). Părinții au fost oameni înstăriți, dar și foarte credincioși. Și-au dorit mult un copil. Și Dumnezeu le-a dăruit unul, a fost singurul. Unul milos, foarte înțelept și extrem de curajos. A învățat viața duhovnicească de la unchiul său, Nicolae, episcopul Patarelor. Rămas orfan devreme, Sfântul Nicolae și-a împărțit averea moștenită fără să păstreze nimic. S-a gândit apoi să-și petreacă viața în tăcere și singurătate, însă vestea lui Dumnezeu a fost alta: „În mijlocul poporului să-ți săvârșești nevointa ta, dacă voiești să fii încununat de Mine”. Înălțat Arhiepiscop al Mirelor Lichiei, Sfântul s-a dovedit un bun păstor al turmei sale. Este părintele bun și înțelept care dăruiește lumină și har credincioșilor, este ocrotitor al copiilor și apărător al credinței ortodoxe.

În vremea prigoanelor lui Dioclețian împotriva creștinilor, Sfântul a fost aruncat în temniță, însă și de acolo îi vorbea poporului despre Legea lui Dumnezeu. A fost eliberat după urcarea pe tron a Sfântului Constantin. Potrivit tradiției, Nicolae a fost unul dintre Sfinții Părinți participanți la Sinodul de la Niceea.

Sfântul Nicolae a apărut dreptatea printre oameni și a mântuit de la condamnare trei bărbați. A fost considerat sfânt de popor chiar din timpul vieții. Oamenii îl chemau având credința că necazurile lor vor fi mântuite. Două dintre minunile sale au marcat profund conștiința creștinilor și stau la baza convingerii că Moș Nicolae aduce daruri în noaptea de 5 spre 6 decembrie.

Se spune că o familie săracă avea trei fete. Și, atunci când acestea au crescut, părinții s-au gândit că o viață „ușoară” ar fi soluția la sărăcia în care trăiau. Sfântul Nicolae a avut însă un alt plan cu ele și le-a salvat sufletele, pe rând, punându-le la fereastră câte o pungă cu bani.

Se mai povestește că Sfântul ar fi salvat de la naufragiu, prin rugăciune, niște marinari, iar de atunci aceștia îl cinstesc și îl consideră ocrotitorul lor. Popularitatea sa a crescut atât de mult încât în Rusia aproape toate bisericile au colț de rugăciune închinat Sfântului Nicolae. După o viață aspră, dar plină de credință a trecut la viață veșnică pe 6 decembrie 343, iar din anul 1087, moaștele sale sunt păstrate la o biserică din Bari, în sudul Italiei.

În Scandinavia, cu mult timp în urmă, Odin, zeul suprem, le aducea daruri copiilor, iar celor din nordul Germaniei, Zeul Thor. Acesta conducea o caleașcă trasă de două capre, Cruncher și Cracker. La creștinii din Ghana, Moșul vine din junglă, iar în Hawaii, cu barca. Sania trasă de reni este încărcată cu daruri pentru copiii din Danemarca, stelele dăruiesc cadouri copiilor din Polonia, iar în Ungaria, îngerii le aduc celor mici bomboane și nuielușe. O cămilă tânără îl ajută pe Moș în Siria, iar la noi, copiii cuminți primesc daruri, însă cei neascultători, nuielușe.

Moș Crăciun nu mai are în prezent decât prea puțin de-a face cu spiritualitatea creștină. În Europa, în secolul al XII-lea, ziua Sfântului Nicolae a devenit ziua darurilor și a activităților caritabile. Multe țări și-au păstrat propriile obiceiuri și tradiții de Sfântul Nicolae. Copiii tuturor țărilor creștine au fost învățați că în noaptea de 5 spre 6 decembrie Sfântul Nicolae vine cu daruri. Când pe teritoriul Statelor Unite ale Americii au început să se așeze imigranții din țările germanice și nordice, imaginea Sfântului Nicolae, Sinterklaas cum îl numeau olandezii, s-a schimbat încet, transformându-l în Santa Claus.

Când ninge pe data de 6 decembrie se spune că Moșul își scutură barba și iarna poate să înceapă. Aceasta este ziua în care binele învinge, prin credință, răul, iar în popor este numită Sânicosara. Oamenii se gândesc deja la Ignat și la Sărbătoarea Crăciunului.

sursa:

www.actualmm.ro